

129

Dagen Stillnar

1 So - len sjun - ker, da - gen still - nar. Tack för
li - vet som du ger. Gläd-jen djup - nar, sor - gen
mild - ras, av dig Gud, som till mig ser.

2 Kvällens tystnad skänker vila,
skuldens bördor ger vi dig.
Livets mörker, all förtvivlan,
Gud, du ger din nåd till mig.

3 Nattens stillhet, själens vila,
du är livets trygga härd.
Sänd oss till vår nästas sida,
för en mänskligare värld.

4 Snart är gryningsljuset nära,
hoppet om en morgondag.
Låt oss djupare få lära;
du är du och jag är jag.

Text: Fredrik Modéus
Musik: Noa Edwardsson